

Sygn. akt II Ka 224/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Krośnie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Arkadiusz Trojanowski

Sędziowie: SSO Janusz Szarek /spraw./

SSO Mariusz Hanus

Protokolant: sekr. sądowy Renata Walczak

po rozpoznaniu dnia 26 sierpnia 2015 roku

sprawy **T. W. (1) s. M. i J.**, ur. (...)
w **C.**

oskarżonego przestępstwo z art. 115 ust. 1 PAPP, art. 115 ust. 1 i art. 117 ust. 1 PAPP w zw. z art. 18 § 2 i §3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela substydianego

od wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 30 kwietnia 2015 roku, sygn. akt II K 344/14

I. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. umarza postępowanie w sprawie,

II. zasądza od oskarżyciela substydianego M. S. na rzecz oskarżonego T. W. (1) kwotę 1068 zł /jeden tysiąc sześćdziesiąt osiem złotych/, tytułem zwrotów kosztów obrony przed Sądem I i II instancji,

III. zasądza od oskarżyciela substydianego M. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za obie instancje.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Krośnie rozpoznawał sprawę przeciwko T. W. (1) oskarżonemu przez oskarżyciela substydianego M. S. substydianym aktem oskarżenia o to, że:

1. w roku 2010 w K. jako prezes zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. przywłaszczył na rzecz tej spółki autorstwo statuetki (...) N. Samorządowej czemu dał wyraz w ten sposób, że poinformował A. Z., że prawa autorskie do statuetki przysługują spółce, a następnie w piśmie z dnia 26 października 2010 r. skierowanym do M. S. poinformował, że wszelkie prawa autorskie do statuetki przysługują (...) sp. z o.o., czym działał na szkodę autora statuetki M. S.

- tj. o przestępstwo z art. 115 ust. 1 PAPP

2. w latach 2010 – 2011 w K. umyślnie wprowadził w błąd A. Z. co do autorstwa statuetki (...) N. Samorządowej informując go, że to (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. przysługują prawa autorskie do statuetki, a następnie podzegał A. Z. do zwielokrotnienia tej statuetki autorstwa M. S. poprzez wykonanie ośmiu replik oraz udzielił mu pomocy w ten sposób, że dostarczył na wzór oryginał statuetki autorstwa M. S., czym działał na szkodę autora statuetki M. S.

- tj. o przestępstwo z art. 115 ust. 1 i art. 117 ust. 1 PAPP w zw. z art. 18 § 2 i § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

3. w 2010 r. w K. i w R. podczas gali wręczania statuetek laureatom X edycji (...) N. Samorządowej umyślnie wprowadził zebranych w błąd co do autorstwa statuetek w ten sposób, że zaniechał poinformowania patronów medialnych oraz zebranych uczestników gali, że wykonawcą statuetek nie jest ich projektant i dotychczasowy wykonawca M. S. lecz A. Z., czym działał na szkodę autora statuetki M. S.

- tj. o przestępstwo z art. 115 ust. 1 PAPP

4. w 2011 r. w K. i w R. podczas gali wręczenia statuetek laureatom XI edycji (...) N. Samorządowej umyślnie wprowadził zebranych w błąd co do autorstwa statuetek w ten sposób, że zaniechał poinformowania patronów medialnych oraz zebranych uczestników gali, że wykonawcą statuetek nie jest ich projektant i dotychczasowy wykonawca M. S. lecz A. Z., czym działał na szkodę autora statuetki M. S.

- tj. o przestępstwo z art. 115 ust. 1 PAPP

5. w 2010 r. w K. i w R. działając umyślnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., której był większościowym udziałowcem, organizatora komercyjnego przedsięwzięcia – X edycji plebiscytu (...) N. Samorządowej rozpowszechnił na gali X edycji plebiscytu repliki statuetek wykonanych przez A. Z., czym naruszył majątkowe i osobiste prawa autorskie M. S. do statuetki (...) N. Samorządowej, w szczególności prawo do autorstwa utworu, nienaruszalności treści i formy utworu oraz jego rzetelnego wykorzystania, a także prawo przysługujące wyłącznie autorowi do korzystania z utworu i rozporządzania nim na wszystkich polach eksploatacji oraz do wynagrodzenia za korzystanie z utworu, czym działał na szkodę autora statuetki M. S.

- tj. o przestępstwo z art. 115 ust. 3 PAPP w zw. z art. 16 i 17 PAPP

6. w 2011 r. w K. i w R. działając umyślnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., której był większościowym udziałowcem, organizatora komercyjnego przedsięwzięcia – XI edycji plebiscytu (...) N. Samorządowej rozpowszechnił na gali XI edycji plebiscytu repliki statuetek wykonanych przez A. Z., czym naruszył majątkowe i osobiste prawa autorskie M. S. do statuetki (...) N. Samorządowej, w szczególności prawo do autorstwa utworu, nienaruszalności treści i formy utworu oraz jego rzetelnego wykorzystania, a także prawo przysługujące wyłącznie autorowi do korzystania z utworu i rozporządzania nim na wszystkich polach eksploatacji oraz do wynagrodzenia za korzystanie z utworu, czym działał na szkodę autora statuetki M. S.

- tj. o przestępstwo z art. 115 ust. 3 PAPP w zw. z art. 16 i 17 PAPP

7. w 2012 r. w K. i w R. działając umyślnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., której był większościowym udziałowcem, organizatora komercyjnego przedsięwzięcia – XII edycji plebiscytu (...) N. Samorządowej rozpowszechnił na stronie internetowej www.podkarpacie.media.pl wizerunek statuetki wykonanej przez A. Z., czym naruszył osobiste i majątkowe prawa autorskie M. S. do statuetki (...) N. Samorządowej, a w szczególności prawo do autorstwa utworu, nienaruszalności treści i formy utworu oraz jego rzetelnego wykorzystania, a także prawo przysługujące wyłącznie autorowi do korzystania z utworu i rozporządzania nim na wszystkich polach eksploatacji oraz do wynagrodzenia za korzystanie z utworu, czym działał na szkodę autora statuetki M. S.

- tj. o przestępstwo z art. 115 ust. 3 PAPP w zw. z art. 16 i 17 PAPP

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2015 r. sygn.. akt II K 344/14 Sąd Rejonowy w Krośnie uniewinnił oskarżonego T. W. (1) od zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów, a na podstawie art. 632 pkt 1 kpk orzekł, iż koszty procesu ponosi

oskarżyciel subsydiarny, a nadto zasądził od oskarżyciela subsydiarnego M. S. na rzecz oskarżonego T. W. (1) kwotę 648 zł tytułem zwrotu kosztów obrony.

Wyrok ten zaskarżył w całości apelacją na niekorzyść oskarżonego pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego M. S. zarzucając temu rozstrzygnięciu:

1. na podstawie art. 438 § 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść zapadłego orzeczenia polegający na przyjęciu, że oskarżony T. W. (1) nie miał zamiaru popełnienia zarzucanych mu czynów zabronionych, bowiem miał mylne przekonanie odnośnie przysługiwania spółce (...) praw autorskich do statuetki,

2. na podstawie art. 438 pkt 2 kpk obrazę przepisów prawa procesowego, które miały wpływ na treść zapadłego orzeczenia, a to art. 7 kpk i art. 410 kpk poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przejawiające się:

- w dowolnej ocenie wyjaśnień oskarżonego, w szczególności uznania ich za w pełni wiarygodne, bez dokonania konfrontacji z pozostałym materiałem dowodowym przez co Sąd uznał, że oskarżony nie miał świadomości o tym, że spółce (...) nie przysługują prawa autorskie do statuetki (...) N. Samorządowej,

- uznaniu zeznań świadka M. D. za nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy w sytuacji, gdy świadek ten potwierdził istotną okoliczność, że statuetka (...) N. Samorządowej była rozpowszechniana na stronie internetowej [www\(...\)](#), również po uprawomocnieniu się wydanego przez Sąd Okręgowy w Krośnie Wydział I Cywilny postanowienia o zabezpieczeniu żądania pozwu zakazującego spółce (...) rozpowszechnianie utworu,

- nie przeprowadzenie wnioskowanych w akcie oskarżenia dowodów z dokumentów zawartych w aktach Sądu Rejonowego w Krośnie Wydział I Cywilny o sygnaturze I Co 745/12, w sytuacji, gdy dowody te wskazują na rozpowszechnianie utworu statuetki (...) N. samorządowej autorstwa M. S. na stronie internetowej [www.podkparcie.media.pl](#) również po uprawomocnieniu się wydanego przez Sąd Okręgowy w Krośnie Wydział I Cywilny postanowienia o zabezpieczeniu żądań pozwu zakazującego rozpowszechniania utworu,

- art. 424 §1 kpk poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku, dlaczego Sąd pominął dowody świadczące o rozpowszechnianiu utworu na stronie internetowej oraz dlaczego uznał zeznania świadka jako nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Powołując się na te podstawy odwoławcze pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uznanie T. W. (1) za winnego zarzucanych mu czynów.

Ponadto wniósł o przeprowadzenie w postępowaniu odwoławczym dowodu z dokumentów zawartych w aktach Sądu Rejonowego w Krośnie Wydział I Cywilny, a w szczególności postanowienia z dnia 10 lipca 2012 r. jednoznacznie potwierdzającego, że spółka (...) rozpowszechniła utwór tj. statuetkę (...) N. Samorządowej autorstwa M. S. na stronie internetowej [www\(...\)](#) po uprawomocnieniu się wydanego przez Sąd Okręgowy w Krośnie Wydział I Cywilny postanowienia o zabezpieczeniu żądań pozwu zakazującego rozpowszechniania utworu.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego na uwzględnienie nie zasługuje, z uwagi na bezwzględną przyczynę odwoławczą jaka zaistniała

w niniejszej sprawie. Na marginesie jedynie dodać należy, że całkowicie wadliwy jest wniosek apelacji o uznanie za winnego oskarżonego w sytuacji, gdy został on uniewinniony przez Sąd I instancji. Nie ma to jednak znaczenia dla procedowania w niniejszej sprawie w instancji odwoławczej.

Stosownie do treści art. 439 §1 pkt 9 kpk niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia Sąd Odwoławczy uchyła zaskarżone orzeczenie jeżeli zachodzi jedna z okoliczności

wyłączających postępowanie karne określonych w art. 17 §1 pkt 9 kpk, w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela. Z taką sytuacją mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie.

Zgodnie z treścią art. 55 § 1 kpk pokrzywdzony może w terminie miesiąca od powiadomienia go o ponownym postanowieniu Prokuratora o odmowie wszczęcia lub umorzenia postępowania, wnieść akt oskarżenia do Sądu. Podkreślić należy, że miesięczny termin określony w art. 55 §1 kpk jest terminem prekluzyjnym liczonym od doręczenia pokrzywdzonemu, a nie jego pełnomocnikowi zawiadomienia o wydaniu powtórnie postanowienia przez Prokuratora. Pełnomocnik pokrzywdzonego nie jest bowiem samodzielnym uczestnikiem postępowania, a podmiotem fachowym, który w niniejszej sprawie realizował bowiem wolę pokrzywdzonego (wyrok SN z dnia 26.02.2014 r. III Kk 6/14 KZS 2014/5/34, postanowienie SN z dnia 11.03.2015 r. V Kz 6/15 Biul. PK 2015/3/73-75).

W rozpoznawanej sprawie Prokurator ponownie umorzył dochodzenie postanowieniem z dnia 28 marca 2014 r. Postanowienie to zostało doręczone pokrzywdzonemu M. S. wraz z pouczeniem w dniu 3.04.2014 r., co wynika z akt Prokuratury Rejonowej w Krośnie sygn. akt 2 Ds. 1322/13 (k.227). Powyższe postanowienie doręczone zostało pełnomocnikowi oskarżyciela subsydiarnego w dniu 16 kwietnia 2014 r, co wynika z akt Prokuratury Rejonowej w Krośnie sygn. akt 2 Ds. 1322/13 (k. 228). Biorąc pod uwagę wskazane wyżej orzeczenia Sądu Najwyższego termin do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia upływał oskarżycielowi subsydiarnemu M. S. w dniu 5 maja 2014, ponieważ dzień 4 maja 2014 r. był niedzielą, a co za tym idzie dniem ustawowo wolnym od pracy. Pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego złożył subsydiarny akt oskarżenia w dniu 16 maja 2014 r., co wynika z okazanego na rozprawie odwoławczej przez pełnomocnika dowodu nadania przesyłki (k. 188 akt sprawy), która wpłynęła do Sądu Rejonowego w Krośnie w dniu 19 maja 2014 r. (k. 1 akt sprawy). Tym samym subsydiarny akt oskarżenia nadany pocztą w dniu 16 maja 2014 r. wniesiony został po zakreślonym ustawowo terminie. Brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, że termin do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia może ulec wydłużeniu z uwagi na późniejsze doręczenie pełnomocnikowi zawiadomienia o ponownym umorzeniu postępowania przygotowawczego i nie ma możliwości przywrócenia tego terminu.

Wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia w okolicznościach, gdy nie zostały spełnione warunki określone w art. 55 § 1 kpk równoznaczne jest z brakiem skargi uprawnionego oskarżyciela.

W związku z powyższym Sad Odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 kpk w zw. z art. 17 §1 pkt 9 kpk i umorzył postępowanie w niniejszej sprawie.

Konsekwencją takiego rozstrzygnięcia było obciążenie oskarżyciela subsydiarnego M. S. zwrotem kosztów obrony przed Sądem I i II Instancji na rzecz oskarżonego T. W. (1) w kwocie 1068 zł na podstawie art. 632 pkt 1 kpk w zw. z art. 640 kpk.

Ponadto Sąd Odwoławczy zasadził od oskarżyciela subsydiarnego M. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za obie instancje.